

Per una millor atenció a la dependència

Jordi Roca *Metge i gestor de l'àmbit sanitari i social*

Es compleixen vuit anys i mig de l'inici del desplegament de la "Ley de promoción de la autonomía personal y atención a las personas en situación de dependencia (LAPAD)".

El passat 1 de juliol, finalment, es va completar el calendari d'aplicació progressiva dissenyat inicialment, després de dos retards promoguts per l'actual govern de l'Estat espanyol. Per tant, totes les persones en situació de dependència, independentment del grau, tenen dret a rebre serveis o a percebre una prestació econòmica per cuidador no professional.

Aquesta seria, sens dubte, una bona notícia si no fos perquè l'asfíxia financera que l'Estat ha sotmès a tot el sistema per a l'autonomia i atenció a la dependència fa molt difícil que Catalunya pugui absorbir la demanda acumulada amb el mínim nivell de qualitat i de dignitat que tots esperàvem de la LAPAD, que hauria de garantir el dret de les persones en situació de dependència a l'accés a majors cotes d'autonomia personal i a rebre les atencions necessàries per desenvolupar les activitats bàsiques de la vida diària.

El desenvolupament desigual de la LAPAD per territoris, la baixa intensitat dels serveis, la demora excessiva a resoldre les sol·licituds d'assistència, un sistema d'informació encara en desenvolupament i un model de finançament tramping i insuficient han estat, malauradament, les pautes que hem anat patint durant tot aquest temps. La majoria de comunitats autònomes han fet un esforç important, malgrat l'abandonament que han patit de l'administració central, que, al mateix temps que imposava retallades inassumibles, pretenia crear un relat de les bondats de les reformes.

L'1 de juliol es van incorporar al sistema, i per tant amb dret a rebre atenció, més de 68.000 persones amb grau I i l'administració central aportarà a Catalunya 44,33 euros/mes per dependent per posar en funcionament serveis o prestacions, el que significa rebre uns 532 euros/any per persona dependent atesa. Si Catalunya compleix estrictament amb el seu compromís de finançament del 50%, s'haurà d'atendre a aquestes persones amb poc més de 1.000 euros anuals... amb el que difícilment es podrà respondre a les seves necessitats reals.

I és que, quan mirem la distribució de la despesa pública a Catalunya del sistema per a l'autonomia i atenció a la dependència l'any 2014, podem

comprovar que l'administració general de l'Estat només hi aporta el 19%, quan teòricament l'aportació havia de ser compartida al 50%, i també veiem que la despesa pública anual per habitant supera en un 7% la mitjana de l'Estat espanyol. De la mateixa manera, quan en la planificació econòmica de la llei es deia que el sistema es finançaria a terços entre l'Estat, la comunitat autònoma i les persones usuàries (copagament), la realitat demostra que un 67,1% del total de la despesa total neta l'aporta Catalunya, un 17,90% el copagament dels usuaris i només un 15,9% l'Estat.

I és que Espanya és el tercer país d'Europa per la cua quant a despesa en atenció a la dependència en relació amb el PIB, amb un 0,7% i amb només dos països per darrere, Portugal i Grècia.

Hi ha molts altres temes a reflexionar al voltant de la LAPAD i també d'aspectes que cal millorar de com ho estem fent a Catalunya, com ara la pèrdua de beneficiaris i les demores, però és evident que amb les eines de què disposem és molt difícil poder fer millors polítiques socials. L'assoliment d'un estat propi ens ha de permetre millorar i ampliar el nostre estat del benestar, i és que l'evidència ens diu que sempre que Catalunya ha tingut poder polític ha fet opcions madures i socialment avançades de protecció a les persones més vulnerables.

No són els nostres amos

Jaume Medina *Filòleg*

En les últimes setmanes hem pogut llegir a la premsa, sentir per la ràdio o veure per la televisió, les declaracions de personatges importants de la política espanyola –de dretes i d'esquerres, en actiu o ja retirats però sens dubte enyorosos d'un temps passat en què, sota l'aixopluc de la democràcia, eren comesos els més abominables i horribles crims– que ens fan avinent amb la seva prepotència acostumada el dret que els espanyols tenen sobre els catalans. Tot i que pretenen expressar-se com uns autèntics demòcrates, acaben sempre ensenyant les vergonyes i es deixen veure massa sovint el llautó. Finis n'hi ha que gosen advertir-nos (en castellà –i també en català, és clar que sí!) que ara nosaltres caminem cap a una dictadura, quan totes les que hem sofert fins al present han estat dutes a terme i mantingudes sota el patriòtic i sagrat nom d'Espanya (*una, grande y libre*).

Altres polítics, tot i admetre que Catalunya hi sortiria guanyant amb la independència, ens advertien

que els nostres dirigents ens han explicat "una faula descomunal" (Josep Borrell), tractant així de pobres defraudats els ciutadans plens d'il·lusió davant d'aquest procés d'alliberament que aviat s'ha de fer realitat, o que la independència de Catalunya no es produirà, perquè és un "disbarat" (Mariano Rajoy), com si no ho fos la persecució implacable de moltes de les nostres iniciatives i dels nostres signes d'identitat més característics, una persecució que no ha cessat ni amb l'empara d'una Constitució que, enganyats, vam votar afirmativament, perquè ens la presentaven com una garantia del respecte i del foment de les nostres llibertats. Altres, en fi, s'expressen més clarament i van més a l'arrel del problema: sense nosaltres Espanya s'enfonsaria (ens ho va venir a dir a Barcelona el senyor Ruiz Gallardón, quan era ministre de Justícia) i la secessió del nostre país prendria als espanyols un territori que és seu (García Margallo), encara que no gosés reblar l'argumentació amb l'acabatall contudent de "*por derecho de conquista*" (com ja se sap, Catalunya va ser abatuda no només el 1714 per les tropes de Felip V, sinó també el 1939 per les del general Franco).

Tradicionalment Espanya frenava els impulsos

secessionistes de Catalunya amb les amenaces d'un alçament militar i permetia o promovia tota mena d'actuacions violentes contra uns ciutadans indefensos que, per múltiples experiències històriques, havien après a reconèixer-se i a acceptar-se com a súbdits d'un estat hostil. I això semblava una fatalitat impossible de superar. Però avui dia les coses han canviat. L'Occident democràtic en el qual l'Estat espanyol es troba plenament integrat –fins i tot, potser, a pesar seu– respecta el dret a l'autodeterminació dels pobles oprimits i té en compte les aspiracions dels catalans a la seva plena realització en un estat independent: des que es va posar en marxa el procés actual, la premsa escrita i les diverses cadenes de televisió internacionals no han deixat de parlar-ne.

Ara tot depèn de nosaltres. Ara Espanya es troba molt sola negant als catalans el seu dret a decidir. Però nosaltres no som propietat de ningú, com tampoc ho eren els pobles americans, europeus o africans històricament sotmesos a la corona espanyola fins que se'n van alliberar. Ara Catalunya pot demostrar a Espanya i al món que ha decidit optar pel camí de la llibertat. Ara és l'hora de treure'ns de sobre aquesta gent tan ufana i tan superba, i el món sencer és la garantia que els nostres drets seran respectats.

PUBLICITAT Borsa de Treball

Important empresa situada a Osona necessita incorporar una plaça de

GESTOR COMERCIAL

ES REQUEREIX

Català, parlat i escrit.
Coneixement de la comarca d'Osona.
Vehicle propi.
Facilitat de tracte amb els clients.

S'OFEREIX

Alta SS i formació a càrrec de l'empresa.
Sou fix + comissions.
Possibilitats de promoció.
Bon ambient de treball.

Interessats/ades podeu enviar CV, el màxim de detallat possible, a l'adreça següent:
treball@vic.el9nou.com indicant la referència 99-061

ELECTRICITAT INDUSTRIAL
necessita

TÈCNIC ELÈCTRIC

Experiència en
manteniments industrials.

Interessats envieu currículum
a: seida@seida.com

ASSESSORIA FISCAL
de Vic
necessita

ADMINISTRATIU/VA

- Bons coneixements de comptabilitat
- Llicenciat en Econòmiques o similar
- Incorporació immediata

Interessats envieu CV a
treball@vic.el9nou.com
indicant ref.: 99-065

Anuncieu-vos
a la borsa de treball
d'EL 9 NOU

93 889 49 49
93 860 30 20